

KURATOR (3) *sb m*

a pochylone, o jasne.

sg N kurátor (1). ◇ pl G kuratorów (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Opiekun, zarządca [curator – opatrzyciel, szafarz, urzędnik Mącz 73b; dozorca, sprawca Calep; dozorca, dogłędacz; opiekun; rządzca, rządziciel, sprawca; urzędnik ledajaki powszechnie – curator Cn] (3) :

*W połączeniach szeregowych (3): IEfliby Prokurator, Opiekun, albo Curator podjąwszy nie iákiego brzemienia, nie stáwił nie w łowie: tedy nie pan, nie sierotá *pupillus*, ále on sam to winien znieść. SarnStat 1287, 412 [2 r.].*

Synonimy: dozorca, opatrzyciel, opiekun, rządzca, sprawca, szafarz, urzędnik.

*Cf **PROKURATOR***

JB